

til Bestemmelser om, at Kommunalbestyrelserne inden en Maaned efter Lovens Stadfæstelse skal tage Standpunkt til Spørgsmaalet: Nævn eller ikke Nævn. Men efter vor Overbevisning bør det overlades til Kommunalbestyrelserne at handle uden Kontrol, i fuld Frihed. Jeg kan ikke skønne andet end, at den, der bedst maa være klar over, hvordan Forholdene skal ordnes, er den, der har Skoen paa. Det er det, som er Begrundelsen for det kommunale Selvstyre i det hele taget, at Kommunalbestyrelserne kender bedst til de lokale Forhold, og derfor skal ikke andre udefra kommende kunne foreskrive dem, hvorledes de har at optræde. Det er ud fra dette Synspunkt, vi har stillet Ændringsforslag Nr. 21, der netop fastslaar, at der skal være fuldkommen Frihed for Kommunalbestyrelserne til at træffe deres Beslutninger uden nogen Indgriben fra Tilsynsmyndighedernes Side. Flertallet og Indenrigsministeren er derimod enige om at kræve Indgreb i det kommunale Selvstyre. Flertallet vil nu ikke en Gang tillade Kommunalbestyrelsen selv at skønne over, hvorvidt det efter Omstændighederne maa anses for rimeligt at yde Nævnsmembrer Godtgørelse for deres Virksomhed eller ej. Flertallet erklærer, at der i Modsætning til den bestaaende Ordning kun maa gives Vederlag til Formanden. Man skulde virkelig tro, at under de nuværende Forhold, hvor Kommunerne rundt om i Landet er saa haardt spændt for, som de er, kunde man med Tryghed overlade til dem selv at skønne over, om det efter det Arbejde, som Nævnet udfører, vil være rimeligt at yde Nævnsmembrerne Vederlag eller Godtgørelse for deres Virksomhed eller ej. Det er urimeligt, at vi herinde sidder og dikterer, at kun Formanden skal have Godtgørelse, fordi der i mange Kommuner rundt omkring i Landet ikke er saa meget Arbejde, at der er Grund til at give Nævnsmembrerne noget. Dette kan være meget rigtigt, men Forholdene i de store Kommuner, navnlig i Storkøbenhavn, kan stille sig anderledes.

Flertallet har altsaa en anden Opfattelse, og hvad den højtærede Indenrigsminister angaar, vil han jo for sit Vedkommende forbeholde sig Ret til efter sit eget høje og inappellable Skøn at afgøre, hvorvidt en Kommunalbestyrelses Beslutning om at opretholde Nævnet skal godkendes eller ej. Som det blev nævnt af Socialdemokratiets ærede Ordfører, er Meningen den at hidføre en vis Ensartethed, og dette er vel det mildeste Udtryk for, at de enkelte Kommuner ikke skal have Lov til at optræde, som det

synes dem rigtigt; den højtærede Indenrigsminister vil efter sit suveræne Skøn bestemme, hvorvidt de skal have Lov til at opretholde Nævnet eller ej. Derimod kan ifølge Lovforslaget en Kommunalbestyrelse godt lade Nævnet dø i Stilhed, det ønsker den højtærede Minister ikke at blande sig i. Det blev af Venstres ærede Ordfører stærkt betonet, at man fra hans Partis Side eller fra de to Regeringspartiers Side ikke i nogen Maade vilde stille sig paa et ensidigt Grundejerstandpunkt. Men efter den Maade, som man her har stillet sig paa, forekommer det mig, at der af den højtærede Minister og af Udvalgets Flertal er markeret et ensidigt Grundejerstandpunkt, parret med Tilside-sættelse af Grundsetningerne for det kommunale Selvstyre. Det forekommer mig at være saa klart, at en nærmere Drøftelse deraf er uforuden.

Hermed skal jeg anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet dels af os alene, dels af os sammen med de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget.

Jensen (Broby): Som det vil ses af Betænkningen, har jeg været utilfreds med den Afattelse, som Ændringsforslag Nr. 4 har faaet, men da jeg haaber paa, at der under Sagens videre Behandling i Rigsdagen kan blive Lejlighed til en fornyet Drøftelse af dette Punkt, skal jeg afholde mig fra til tredie Behandling at stille det bebudede Ændringsforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Som det fremgaar af Betænkningen og af de stillede Ændringsforslag, har der indenfor Udvalget været et levende Ønske om at naa til Enighed paa de flest mulige Punkter, og det har glædet mig meget, at denne Bestræbelse har givet saa mange og i og for sig ogsaa gode Resultater, flere end første Behandling af Lovforslaget her i dette høje Ting gav Forventning om, at man vilde naa frem til. Jeg maa beklage, at det paa enkelte Punkter er gaaet ud over Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg maatte tillægge nogen Vægt, og jeg tænker her i første Række paa Litra f., som jeg vedvarende maa betragte som Udtryk for det ønskelige i at faa tilvejebragt de bedst mulige Forhold rundt i Ejendommene, uden at der derved skabtes Udsigt for Lejerne som Helhed til usikre Kaar, idet Vilkaarene for, at en Ejer i Henhold til Bestemmelserne i Litra f. kunde komme af med en Lejer, som det ikke passede ham længere